יום ה', י"ג בתשרי תשס"ז (05 באוקטובר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

בין כיפורים לסוכות... [השלמת הדברים מאתמול]

זה הסבר מעניין מאוד, ועדין אני שואל מדוע לא יכלו להעביר את היום הזה לתאריך אחר, ולא להצמיד אותו לשמחת הפורים?

=... השילוב הזה בין יום שמח לעצוב הוא לא היחיד שאנו מכירים בלוח היהודי (מלבד יום הזיכרון ויום העצמאות שנוספו בדורנו). נכון. הנה יש לנו את יום הכיפורים ולאחר פחות משבוע – חג הסוכות "**זמן שמחתנו**". ויש דוגמא מקבילה בדיוק: יום חובת אכילה ב-ט' בתשרי לפני יום הכיפורים. מקביל אבל הפוך!
יום הכיפורים הוא יום תענית ועינוי, יום שבו אדם מתחרט ומצטער על חטאיו - יום של עצבות, אבל באמת אנו מאוד שמחים לקראתו, שהרי זאת ההזדמנות האמיתית לפתוח דף חדש עם הקב"ה, דבר שאנו שואפים לו בכל ליבנו.
ברור שאנו לא נוכל לרקוד בשמחה ולאכול ביום הכיפורים עצמו, שהרי ביום הזה אנו צריכים לשקוע בחרטה, שהוא תהליך עצוב. לכן ביום לפני כן, בט' בתשרי אנו מקדישים לאכילה, ולכן: "כל האוכל והשותה בתשיעי - מעלה עליו הכתוב כאילו **מתענה תשיעי ועשירי**" [מסכת ברכות ח:] רק מי שניגש בשמחה ליום הכיפורים, סימן שהוא מבין באמת את המשמעות האמיתית של יום הצום.
חג הפורים הוא חג שמח ביותר. הנה הצלחנו להתגבר על הסכנה הקיומית האדירה שהיתה לנו, ואפילו הצלחנו להתנקם מאויבינו. זוהי סיבה אמיתי לקבוע חג לדורות שכולו משתה ושמחה. אבל אי אפשר להתחמק מן המחשבה המעיקה: "**מי מנהל למטה את העולם**". המסתכל על המגילה ורואה מולה את הפוליטיקה העולמית לאורך כל הדורות, לא יוכל להתחמק מן הרגשת הסלידה מן הדרך שבו מנהלים המנהיגים את העולם. כמה מלחמות פרצו ממניעים אישיים; כמה פעמים מנהיג העולם עוסק בעצמו במקום בפיתוח העולם, כמה הפכפכים הם החלטותיו.
ברור שמחשבה שכזאת אינה מתאימה לפורים, שהרי ביום זה עלינו להודות לה' במשתה ושמחה. לכן אולי אנו עוסקים בכך ביום שלפני הפורים: יום תפילה ובקשה לה' שיעזור לנו בהתמודדות עם העולם שבו אנו נמצאים.

בשביל זה באה ההשוואה שבין יום הכיפורים לסוכות. מה ההשוואה הזאת אומרת?
שעל מנת להגיע לשמחה אמיתית כדאי לעבור יום צום, שהוא יום התקשרות עם הקב"ה.
יש הרבה דרכים לאדם עצוב להיות שמח. למשל, לשתות יין ולהשתכר ולשכוח מן הצרות. [אך] זה בכלל לא פותר את הבעיה, שהרי מה יקרה שיתעורר? לכן אני מציע את השמחה של רבי עקיבא [מסכת מכות כ"ד:]:

"פעם אחת היו עולין לירושלים. כיון שהגיעו להר הצופים [מול חורבות המקדש] קרעו בגדיהם. כיון שהגיעו להר הבית, ראו שועל שיצא מבית קדשי הקדשים, התחילו הן בוכין ורבי עקיבא מצחק. אמרו לו: מפני מה אתה מצחק?... לכך אני מצחק, דכתיב: **ואעידה לי**

"לו עמי שומע לי, ישראל בדרכַי יהלֵכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי."
מתוך פרק התהלים [פ"א 14-15] שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי** בשבת

כניסת השבת	(ב"ש): 18^{07}	(י-ם): 17^{52}	(ת"א): 18^{07}	(חיפה): 17^{58}
צאת השבת	(ב"ש): 19^{04}	(י-ם): 19^{02}	(ת"א): 19^{04}	(חיפה): 19^{03}

פרשת השבוע: **"האזינו"** [דברים פרק ל"ב] **יום נעים ושבת שלום ומבורך!**

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.

יום **ה'**, **י"ג** ב**תשרי** תשס"ז (**05** ב**אוקטובר**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

עדים נאמנים את אוריה הכהן ואת זכריה בן יברכיהו. וכי מה ענין אוריה אצל זכריה? אוריה במקדש ראשון וזכריה במקדש שני! אלא, תלה הכתוב נבואתו של זכריה בנבואתו של אוריה. באוריה כתיב: **"לכן בגללכם ציון שדה תחרש [וגו']"**. בזכריה כתיב: **"עוד יישבו זקנים וזקנות ברחובות ירושלם..."**. עד שלא נתקיימה נבואתו של אוריה [כך ענה ר' עקיבא לרבנן] - הייתי מתייירא שלא תתקיים נבואתו של זכריה. עכשיו שנתקיימה נבואתו של אוריה - **בידוע שנבואתו של זכריה מתקיימת**. בלשון הזה אמרו לו: עקיבא, ניחמתנו! עקיבא, ניחמתנו."

כלומר אם לא מסתכלים רק על השניה הזאת, אלא מסתכלים ומתחברים אל עם ישראל לדורותיו, וחוזר אל האמונה בה' ובהבטחותיו – אזי יכולים לשמוח למרות הצרות.
לכן [דרך] **יום הכיפורים**, כיום חזרה בתשובה ואמונה בה', [באים] לשמוח באמת ב**סוכות**. וכך גם **תענית אסתר** מאפשרת לשמוח את השמחה האמיתית ב**פורים**!
[http://www.tzafonet.org.il/kehil/zehut/movilim/Zur/adar2.doc]

"לו עמי שומע לי, ישראל בדרכַי יהלֵכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי."
מתוך פרק התהלים [פ"א 14-15] שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי** בשבת

כניסת השבת	(ב"ש): 18^{07}	(י-ם): 17^{52}	(ת"א): 18^{07}	(חיפה): 17^{58}
צאת השבת	(ב"ש): 19^{04}	(י-ם): 19^{02}	(ת"א): 19^{04}	(חיפה): 19^{03}

פרשת השבוע: **"האזינו"** [דברים פרק ל"ב] **יום נעים ושבת שלום ומבורך!**
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.